

UOHSX00FAJQQ

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0154/2021/VZ

Číslo jednací: ÚOHS-33739/2021/163/MBr

Brno 25. 11. 2021

V řízení o rozkladu ze dne 20. 9. 2021 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 21. 9. 2021 obviněným –

- **městská část Praha 1**, IČO 00063410, se sídlem Vodičkova 681/18, 110 00 Praha, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0257/2021/VZ, č. j. ÚOHS-29969/2021/524/RŠu ze dne 6. 9. 2021 vydanému ve správním řízení ve věci možného spáchání přestupku ve smyslu § 268 odst. 1 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů výše označeným obviněným v souvislosti s
 - veřejnou zakázkou na **zajištění průzkumů pro projektovou dokumentaci rekonstrukce veřejných prostor lokality „Anenský trojúhelník – část rekonstrukce prostoru ohraničeného ulicemi Karoliny Světlé a Smetanovo nábřeží, Praha 1 – Nové Město“** realizovanou na základě objednávky č. 4500062397 ze dne 1. 8. 2016, kterou obviněný přijal nabídku č. 201607002 společnosti TaK Architects s.r.o., IČO 28503864, se sídlem Hollarovo nám. 2, 130 00 Praha 3 – Vinohrady, ze dne 17. 7. 2016,
 - veřejnou zakázkou na **zajištění inženýrské činnosti související s projektovou dokumentací pro územní řízení na rekonstrukci veřejných prostor lokality „Anenský trojúhelník – část rekonstrukce prostoru ohraničeného ulicemi Karoliny Světlé a Smetanovo nábřeží, Praha 1 – Nové Město“** realizovanou na základě objednávky č. 4500062415 ze dne 1. 8. 2016, kterou obviněný přijal nabídku č. 201607004 obchodní společnosti TaK Architects s.r.o., ze dne 17. 7. 2016,

- veřejnou zakázkou na **vypracování projektové dokumentace pro územní řízení na rekonstrukci veřejných prostor lokality „Anenský trojúhelník – část rekonstrukce prostoru ohraničeného ulicemi Karoliny Světlé a Smetanovo nábřeží, Praha 1 – Nové Město“** realizovanou na základě objednávky č. 4500062400 ze dne 1. 8. 2016, kterou obviněný přijal nabídku č. 201607003 obchodní společnosti TaK Architects s.r.o., ze dne 17. 7. 2016,
- veřejnou zakázkou na **zpracování projektové dokumentace rekonstrukce veřejných ploch „Anenský trojúhelník“ a rekonstrukce Anenského náměstí včetně provedení veškeré inženýrské činnosti a zajištění územního rozhodnutí/souhlasu a stavebního povolení/souhlasu s ohlášením stavby**, na jejíž realizaci uzavřel obviněný dne 17. 3. 2017 Smlouvu o dílo č. objednatele CES 2017/0149 s obchodní společností TaK Architects s.r.o.,
- veřejnou zakázkou na **vypracování rozšířeného stavebně-historického průzkumu oblasti Betlémská čtvrť – úsek Betlémská – Smetanovo nábřeží** realizovanou na základě objednávky č. O1/00118/OIN/17 ze dne 23. 8. 2017, kterou obviněný přijal nabídku č. 201707002 obchodní společnosti TaK Architects s.r.o., ze dne 9. 3. 2017,
- veřejnou zakázkou na **zpracování projektové dokumentace dopravního značení včetně inženýrské činnosti nezbytné pro realizaci akce „Revitalizace Anenského náměstí, Praha 1 – Staré Město“** realizovanou na základě objednávky č. O1/00104/OIN/18 ze dne 12. 7. 2018, kterou obviněný přijal nabídku č. 201807001 obchodní společnosti Tak Architects s.r.o., ze dne 2. 7. 2018,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů na základě návrhu rozkladové komise jmenované podle § 152 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0257/2021/VZ, č. j. ÚOHS-29969/2021/524/RŠu ze dne 6. 9. 2021

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „**zákon**“) k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178, a pro zvláštní postupy podle části šesté a rovněž k projednávání přestupků podle tohoto zákona a ukládání pokut za jejich spáchání, obdržel dne 26. 3. 2021 podnět (dále jen „**podnět**“) týkající se prošetření postupu zadavatele – městská část Praha 1, IČO 00063410, se sídlem Vodičkova 681/18, 110 00 Praha, (dále jen „**obviněný**“ nebo „**zadavatel**“) – týkající se postupu zadavatele v souvislosti s poptáváním plnění v rámci veřejných zakázek č. 1 – 6 (viz dále).
2. Obviněný uzavřel v období od 1. 8. 2016 do 12. 7. 2018 šest samostatných smluv, jejichž účelem bylo zajistit projekční práce (průzkum a vypracování projektové dokumentace) a inženýrskou činnost související s rekonstrukcí veřejných prostor v oblasti tzv. Anenského trojúhelníku – část rekonstrukce prostoru ohraničeného ulicemi Karoliny Světlé a Smetanovo nábřeží, Praha 1 - Nové Město (dále jen „**Anenský trojúhelník**“), a rekonstrukcí Anenského náměstí. Jednalo se o následující smlouvy:
 - smlouva, jejíž obsah je vymezen cenovou nabídkou č. 201607002 ze dne 17. 7. 2016 na zajištění průzkumů pro projektovou dokumentaci rekonstrukce veřejných prostor lokality Anenský trojúhelník od dodavatele TaK Architects s.r.o., IČO 28503864, se sídlem Hollarovo nám. 2, 130 00 Praha 3 – Vinohrady, (dále jen „**TaK Architects s.r.o.**“), v hodnotě 193 500 Kč bez DPH (dále jen „**nabídka č. 1**“) a objednávkou č. 4500062397 ze dne 1. 8. 2016 (dále jen „**objednávka č. 1**“, resp. „**veřejná zakázka č. 1**“),
 - smlouva, jejíž obsah je vymezen cenovou nabídkou č. 201607004 ze dne 17. 7. 2016 na zajištění inženýrské činnosti související s projektovou dokumentací pro územní řízení na rekonstrukci veřejných prostor lokality Anenský trojúhelník od dodavatele TaK Architects s.r.o. v hodnotě 150 000 Kč bez DPH (dále jen „**nabídka č. 2**“) a objednávkou č. 4500062415 ze dne 1. 8. 2016 (dále jen „**objednávka č. 2**“, resp. „**veřejná zakázka č. 2**“),
 - smlouva, jejíž obsah je vymezen cenovou nabídkou č. 201607003 ze dne 17. 7. 2016 na vypracování projektové dokumentace pro územní řízení na rekonstrukci veřejných prostor lokality Anenský trojúhelník od dodavatele TaK Architects s.r.o. v hodnotě 190 000 Kč bez DPH (dále jen „**nabídka č. 3**“) a objednávkou č. 4500062400 ze dne 1. 8. 2016 (dále jen „**objednávka č. 3**“, resp. „**veřejná zakázka č. 3**“),
 - Smlouva o dílo č. objednatele CES 2017/0149 (dále jen „**smlouva o dílo**“) uzavřená obviněným dne 17. 3. 2017 se společností TaK Architects s.r.o., jejímž předmětem bylo zpracování projektové dokumentace rekonstrukce veřejných ploch Anenský trojúhelník a rekonstrukce Anenského náměstí včetně provedení veškeré inženýrské činnosti a zajištění územního rozhodnutí/souhlasu a stavebního povolení/souhlasu s ohlášením stavby v hodnotě 1 878 000 Kč bez DPH (dále jen „**veřejná zakázka č. 4**“),

- smlouva, jejíž obsah je vymezen cenovou nabídkou č. 201707002 ze dne 9. 3. 2017 na vypracování rozšířeného stavebně-historického průzkumu oblasti Betlémská čtvrť (úsek Betlémská – Smetanovo nábřeží) od dodavatele TaK Architects s.r.o. v hodnotě 118 000 Kč bez DPH (dále jen „**nabídka č. 5**“) a objednávkou č. O1/00118/OIN/17 ze dne 23. 8. 2017 (dále jen „**objednávka č. 5**“, resp. „**veřejná zakázka č. 5**“),
 - smlouva, jejíž obsah je vymezen cenovou nabídkou č. 201807001 ze dne 2. 7. 2018 na zpracování projektové dokumentace dopravního značení včetně inženýrské činnosti nezbytné pro realizaci akce „Revitalizace Anenského náměstí, Praha 1 - Staré Město“ od dodavatele TaK Architects s.r.o. v hodnotě 59 000 Kč bez DPH (dále jen „**nabídka č. 6**“) a objednávkou č. O1/00104/OIN/18 ze dne 12. 7. 2018 (dále jen „**objednávka č. 6**“, resp. „**veřejná zakázka č. 6**“).
3. Úřad si na základě skutečností uvedených v podnětu vyžádal od zadavatele veškerou dokumentaci související s jeho postupem v souvislosti s poptáváním plnění v rámci veřejných zakázek č. 1 – 6 a jeho vyjádření k obsahu podnětu. Na základě posouzení obsahu podnětu a dokumentace zasláné zadavatelem získal Úřad pochybnost, zda zadavatel v souvislosti s uzavřením shora citovaných smluv na výše uvedené veřejné zakázky malého rozsahu (dále jen „**VZMR**“) nespáchal přestupek podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona a zahájil tak v této věci správní řízení z moci úřední vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0257/2021/VZ.
4. Po přezkoumání obdržených podkladů dospěl Úřad k závěru, že obviněný nepostupoval při zadávání veřejné zakázek č. 1 – 6 v souladu se zákonem, a proto dne 7. 7. 2021 vydal podle § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**ZOP**“) příkaz č. j. ÚOHS-22467/2021/500/Alv (dále jen „**příkaz**“).
5. Dnem 7. 7. 2021, kdy byl příkaz doručen obviněnému, bylo podle § 249 ZZVZ ve spojení s § 78 odst. 2 a § 90 odst. 1 ZOP z moci úřední zahájeno řízení o přestupku vedené Úřadem pod sp. zn. ÚOHS-S0257/2021/VZ (dále jen „**řízení o přestupku**“). Účastníkem řízení o přestupku je podle § 256 zákona pouze obviněný.

II. Napadené rozhodnutí

6. Dne 6. 9. 2021 vydal Úřad rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0257/2021/VZ, č. j. ÚOHS-29969/2021/524/RŠu (dále jen „**napadené rozhodnutí**“).
7. Výrokem I napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se obviněný při zadávání veřejné zakázky dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel pravidlo stanovené v § 2 odst. 3 zákona, když podlimitní veřejnou zakázku, jejímž předmětem je plnění vyplývající z šesti smluv uvedených v bodě 2 odůvodnění tohoto rozhodnutí spočívající v projekčních pracích (průzkum a vypracování projektové dokumentace v různých stupních a fázích) a výkonu související inženýrské činnosti v souvislosti s rekonstrukcí veřejných prostor v oblasti tzv. Anenského trojúhelníku a rekonstrukcí Anenského náměstí, tedy úplatné poskytnutí služeb ve smyslu § 14 odst. 2 zákona, které tvoří jeden funkční celek, a které je zadáváno v časové souvislosti, s předpokládanou hodnotou přesahující finanční limit dle § 27 písm. a) zákona zakládající povinnost zadat veřejnou zakázku v zadávacím řízení, zadal bez provedení některého z v úvahu připadajících druhů zadávacích řízení uvedených v § 3 zákona, přičemž

tím mohl ovlivnit výběr dodavatele, a na předmět plnění veřejné zakázky uzavřel shora uvedené smlouvy.

8. Výrokem II napadeného rozhodnutí Úřad uložil obviněnému podle § 268 odst. 2 písm. a) zákona za spáchání přestupku shledaného ve výroku I napadeného rozhodnutí pokutu ve výši 70 000 Kč.
9. Výrokem III napadeného rozhodnutí Úřad uložil obviněnému podle § 95 odst. 1 ZOP, v návaznosti na § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
10. V odůvodnění výroku I napadeného rozhodnutí Úřad mimo jiné konstatoval, že podmínka funkčního celku je dána, neboť plnění vyplývající z uvedených smluv spočívala ve zpracování projektové dokumentace v různých stupních a fázích (průzkumy pro projektovou dokumentaci, dokumentace pro územní řízení, dokumentace pro provedení stavby, projektová dokumentace pro stavební povolení, projektová dokumentace dopravního značení) a výkonu související inženýrské činnosti. Dle Úřadu se jednalo o poskytování služeb obdobného charakteru, kdy jednotícím cílem veřejných zakázek bylo projekčně připravit a zabezpečit podmínky pro rekonstrukci oblasti Anenského trojúhelníku a Anenského náměstí.
11. K naplnění časové souvislosti Úřad uvedl, že již v okamžiku zadávání jedné veřejné zakázky musel zadavatel vědět, případně při řádné péči o jím svěřenou agendu důvodně tušit, že bude v dané věci potřeba zadávat rovněž další úzce související zakázku, potažmo zakázky. Obviněný již v okamžiku zpracování „průzkumných projektových dokumentací“ (první tři smlouvy) nepochybně věděl, že k realizaci zamýšleného záměru (tj. rekonstrukce oblastí Anenského trojúhelníku a Anenského náměstí) bude nezbytné poptat/realizovat i následné stupně projektové dokumentace včetně projektové dokumentace dopravního značení.
12. Dle Úřadu spojením všech předmětů plnění dohromady vznikl funkční celek, který má plnit požadovaný účel (kompletní projekční zajištění rekonstrukce veřejných ploch v dané oblasti) a tento účel by nebyl schopen samostatně naplnit předmět ani jedné z veřejných zakázek. Funkční souvislost lze dovodit rovněž na základě účelu, pro který jsou veřejné zakázky zadávány, jímž je projekční příprava rekonstrukce veřejných ploch v oblasti Anenského trojúhelníku a Anenského náměstí. Plnění veřejných zakázek spolu tvoří jeden funkční celek a časově spolu souvisejí, neboť jednotlivé stupně projektové dokumentace byly zadavatelem poptávány v časovém sledu tak, aby na sebe věcně a časově navazovaly a v závěru byly schopny plnit zadavatelem požadovaný účel. Nadto byly všechny smlouvy uzavřeny se společností TaK Architects s.r.o.

III. Námitky rozkladu

13. Dne 21. 9. 2021 podal obviněný proti napadenému rozhodnutí rozklad ze dne 20. 9. 2021. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo obviněnému doručeno dne 6. 9. 2021. Rozklad byl podán v zákonné lhůtě.
14. Obviněný uvádí, že časová souvislost předmětných veřejných zakázek prokazatelně nebyla dána, neboť v roce 2016 prokazatelně neplánoval realizaci všech Úřadem sečtených veřejných zakázek.

15. Dle obviněného Úřad v napadeném rozhodnutí zcela opomněl, že zakládá své tvrzení viny obviněného právě a výhradně na pouze obecném povědomí obviněného, že pro realizaci stavebních prací bude nutné realizovat i následné stupně projektové dokumentace.
16. Obviněný dále uvádí, že obecný fakt, že k provedení rekonstrukce veřejných prostranství je nutné provést následné stupně projektové dokumentace, nijak nerozporoval, avšak vždy upozorňoval, že v roce 2016 žádnou rekonstrukci veřejných prostor nezamýšlel. V roce 2016 zadal obviněný pouze takové práce, jejichž účelem bylo poskytnout informace nutné pro posouzení, zdali bude v budoucnu možné a účelné rekonstrukci veřejných prostranství v dané oblasti provést.
17. Na tento argument obviněného, ačkoliv je pro posouzení věci zcela klíčový, však Úřad žádným způsobem nereagoval a žádné dokazování konkrétních prokazatelných záměrů obviněného, které existovaly v roce 2016 (jak požaduje rozhodnutí Úřadu sp. zn. ÚOHS-S0112/2019/VZ-14495/2019/511/Mch), neprovedl. Úřad tak zcela jednoznačně pochybil, když nezaložil své rozhodnutí na prokázaném skutkovém stavu, ale výhradně na ničím nepodložené domněnce, že zadavatel již v roce 2016 celé plnění plánovat musel. Pokud Úřad konstruoval domněnku určité znalosti obviněného v roce 2016, přičemž nijak neuvedl, jak k této zcela zásadní domněnce dospěl, učinil své rozhodnutí nepřezkoumatelným.
18. Dle přesvědčení obviněného Úřad nezaložil své napadené rozhodnutí na důkazy podloženém skutkovém stavu, ale na pouhé domněnce. Úřad tak porušil jak ZOP, tak i samotný zákon. V této souvislosti obviněný upozorňuje na judikaturu, když např. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 6. 2011, č. j. 7As 83/2010-63 uvedl, že: *„Tímto zákonem stanoveným postupem jsou pravidla přestupkového práva hmotného i procesního založená, stejně jako pravidla trestního práva, na některých základních zásadách, zejména na presumpci nevin, zásadě in dubio pro reo, zásadě postihu za zaviněné jednání (nikoliv jen za způsobení škodlivého následku) a požadavku patřičného důkazního standardu, tedy že postih je možný pouze v případě, že bylo prokázáno, že byly naplněny všechny znaky skutkové podstaty přestupku (srov. rovněž např. rozsudek NSS ze dne 24. 5. 2006, č. j. 2As 46/2005-55).“*
19. Aplikace příslušných zásad na projednávanou věc přitom musí dle přesvědčení obviněného nutně znamenat to, že vina může být konstatována výhradně na základě řádně prokázané skutečnosti, že obviněný již v roce 2016 prokazatelně plánoval realizaci všech veřejných zakázek, které jsou předmětem přezkumného řízení Úřadu. Dle názoru obviněného nic takového rozhodně nebylo v řízení prokázáno.
20. Obviněný dále upozorňuje na skutečnost, že v případě konkrétního řešeného přestupku, je dokazování znalostí a úmyslů zadavatele v době zadání první veřejné zakázky zcela klíčové, neboť i samotná údajně porušená povinnost je zákonem vázána na subjektivní vnímání zadavatele, tj. zadavatel je ze zákona povinen sčítat pouze taková plnění, o kterých v době zadání určité veřejné zakázky věděl, nebo prokazatelně vědět měl a mohl.
21. V závěru rozkladu obviněný uvádí, že správní orgán je vždy ten, kdo nese odpovědnost za zjištění skutkového stavu. Obviněný uvádí, že z veřejně dostupných záznamů (z jednání orgánů obviněného) je zcela jasně patrné, že v roce 2016 neměl ve vztahu k většině řešených veřejných zakázek žádný konkrétní, prokazatelný záměr realizace, plynoucí například ze schváleného plánu investic, rozpočtu apod.

Závěr rozkladu

22. Obviněný navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a správní řízení zastavil, nebo aby věc vrátil Úřadu k provedení řádného dokazování.

IV. Řízení o rozkladu

23. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis společně se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

24. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 98 odst. 1 ZOP přezkoumal soulad výroků napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a dále správnost napadeného rozhodnutí a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
25. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je v něm uvedeno, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí o rozkladu jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil k zamítnutí rozkladu a potvrzení napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

26. Nejprve se vyjádřím k části napadeného rozhodnutí, ve které Úřad posoudil otázku aplikace právní úpravy. Úřad se touto otázkou zabýval v bodech 55 – 58 odůvodnění napadeného rozhodnutí a dospěl k závěru, že se jednání obviněného má posuzovat podle nyní účinného zákona. Úřad konkrétně uvedl: „*V šetřeném případě se tedy k posouzení postupu zadavatele při zadávání šetřených veřejných zakázek použije právní úprava zákona účinného v době dokončení jednání zadavatele (tj. ke dni 12. 7. 2018, kdy byla uzavřena smlouva na veřejnou zakázku č. 6), tedy zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění účinném od 1. 1. 2018*“. S uvedenými závěry, které Úřad předestřel v citovaných bodech odůvodnění napadeného rozhodnutí, se zcela ztotožňuji a doplňuji, že ani obviněný proti těmto závěrům týkajících se aplikace právního předpisu žádným způsobem nebrojí.
27. Úvodem rekapituluji, že Úřad napadeným rozhodnutím rozhodl o tom, že se obviněný dopustil přestupku dle podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel pravidlo stanovené v § 2 odst. 3 zákona, když podlimitní veřejnou zakázku, jejímž předmětem je plnění vyplývající z šesti smluv uvedených v bodě 2 odůvodnění tohoto rozhodnutí spočívající v projekčních pracích (průzkum a vypracování projektové dokumentace v různých stupních a fázích) a výkonu související inženýrské činnosti v souvislosti s rekonstrukcí veřejných prostor v oblasti tzv. Anenského trojúhelníku a rekonstrukcí Anenského náměstí, tedy úplatné poskytnutí služeb ve smyslu § 14 odst. 2 zákona, které tvoří jeden funkční celek a které je zadáváno v časové souvislosti, s předpokládanou hodnotou přesahující finanční limit dle § 27 písm. a) zákona zakládající povinnost zadat veřejnou zakázku v zadávacím řízení, zadal bez provedení některého z v úvahu připadajících druhů zadávacích řízení uvedených v § 3 zákona, přičemž

tím mohl ovlivnit výběr dodavatele, a na předmět plnění veřejné zakázky uzavřel shora uvedené smlouvy (viz výše).

Relevantní ustanovení zákona

28. Podle § 16 odst. 1 zákona zadavatel stanoví před zahájením zadávacího řízení nebo před zadáním veřejné zakázky na základě výjimky podle § 30 zákona předpokládanou hodnotu veřejné zakázky. Předpokládanou hodnotou veřejné zakázky je zadavatelem předpokládaná výše úplaty za plnění veřejné zakázky vyjádřená v penězích. Do předpokládané hodnoty veřejné zakázky se nezahrnuje daň z přidané hodnoty.
29. Podle § 16 odst. 2 zákona do předpokládané hodnoty veřejné zakázky se zahrne předpokládaná hodnota všech plnění, která mohou vyplývat ze smlouvy na veřejnou zakázku, není-li dále stanoveno jinak.
30. Podle § 16 odst. 5 zákona předpokládaná hodnota veřejné zakázky se stanoví k okamžiku zahájení zadávacího řízení, nebo k okamžiku zadání veřejné zakázky, pokud nebyla zadána v zadávacím řízení.
31. Podle § 18 odst. 1 zákona je-li veřejná zakázka rozdělena na části, stanoví se předpokládaná hodnota podle součtu předpokládaných hodnot všech těchto částí bez ohledu na to, zda je veřejná zakázka zadávána v jednom nebo více zadávacích řízeních, nebo zadavatelem samostatně nebo ve spolupráci s jiným zadavatelem nebo jinou osobou.
32. Podle § 18 odst. 2 zákona součet předpokládaných hodnot částí veřejné zakázky podle § 18 odstavce 1 zákona musí zahrnovat předpokládanou hodnotu všech plnění, která tvoří jeden funkční celek a jsou zadávána v časové souvislosti. Kromě případů uvedených v § 18 odstavci 3 zákona musí být každá část veřejné zakázky zadávána postupy odpovídajícími celkové předpokládané hodnotě veřejné zakázky.

K funkčnímu celku (obecně i ve vztahu k nyní posuzované věci)

33. Při posuzování otázky, zda zadavatel postupoval v souladu se zákonem či ne, je nutné nejdříve vyřešit otázku přítomnosti funkčního celku a časové souvislosti. Předmětem tohoto správního řízení je posouzení celkem šesti veřejných zakázek, které byly zadávány samostatně v rámci VZMR. V obdobných případech se zásadně posuzuje i otázka, zda byla naplněna věcná, místní a funkční souvislost, tj. otázka, zda předmětné veřejné zakázky spolu dohromady utváří funkční celek. Časová otázka přistupuje jako druhá samostatná kategorie, která musí být rovněž dána, aby bylo možné konstatovat, že zadavatel měl povinnost sečíst předpokládané hodnoty všech plnění, která tvoří jeden funkční celek a jsou zadávána v časové souvislosti.
34. Skutečnost, že šest výše uvedených veřejných zakázek spolu tvoří funkční celek, obviněný nerozporuje. Úřad uvedl, že je třeba na posouzení veřejné zakázky ve smyslu jednoho funkčního celku pohlížet z materiálního hlediska, tudíž zkoumat funkční (tj. zejm. věcnou, místní) provázanost jednotlivých částí (kontraktů), a to z toho pohledu, zda ve své komplexitě slouží jednomu účelu. Funkčním celkem se rozumí zejména vzájemná provázanost, kdy pouze realizace všech částí zajistí řádné fungování celku, a to nejen z technického pohledu, ale i z pohledu výsledku záměru zadavatele. V tomto případě tedy funkčním celkem lze chápat služby spočívající ve zpracování projektové dokumentace v různých stupních a fázích a výkonu související inženýrské činnosti, jejichž cílem je projekčně připravit a zabezpečit podmínky pro vlastní realizaci rekonstrukce Anenského trojúhelníku a Anenského náměstí. S argumentací

Úřadu uvedenou v bodech 85 – 89 odůvodnění napadeného rozhodnutí, ve kterých se Úřad otázkou funkčního celku zabýval, se zcela ztotožňuji.

K časové souvislosti

35. Obviněný nicméně nesouhlasí s tím, že by byla dána (prokázána) časová souvislost. Celá rozkladová argumentace obviněného se tedy vztahuje k (ne)existenci časové souvislosti, která by mu umožnila postupovat při zadávání předmětných veřejných zakázek samostatně v režimu VZMR, tj. zadat veřejné zakázky mimo některé ze zadávacích řízení podle zákona.
36. Rozkladovou argumentaci obviněného lze shrnout tak, že v roce 2016, kdy obviněný zadal první tři veřejné zakázky (veřejné zakázky č. 1 – 3), vůbec nevěděl a ani nemohl předpokládat, že v budoucnu bude zadávat další veřejné zakázky, které na první tři veřejné zakázky navazují. Obviněný uvedl, že v roce 2016 žádnou rekonstrukci veřejných prostor nezamýšlel. Dle svých slov zadal pouze takové práce, jejichž účelem bylo poskytnout informace nutné pro posouzení, zdali bude v budoucnu možné a účelné rekonstrukci veřejných prostranství v dané oblasti provést. Pochybení ze strany Úřadu pak obviněný spatřuje v tom, že napadené rozhodnutí je vystavěno na tom, že obviněný měl pouze obecné povědomí, že pro realizaci stavebních prací bude nutné realizovat i následně stupně projektové dokumentace.
37. Úřad v napadeném rozhodnutí poukázal na několik klíčových aspektů, které potvrzují tu skutečnost, že všech šest veřejných zakázek bylo „zadááno“ skutečně v časové souvislosti, ve smyslu ustanovení § 18 odst. 2 zákona.
38. V první řadě z dokumentace o veřejných zakázkách vyplývá, že k uzavření smluv na předmětné veřejné zakázky v šetřeném případě docházelo v období od 1. 8. 2016 do 12. 7. 2018, tedy v období cca 24 měsíců. Časová souvislost plnění tak není v daném případě na první pohled natolik zřejmá. Ačkoliv se termíny uzavření předmětných smluv plně neshodují, resp. termíny dodání poptávaných plnění se nepřekrývají, lze v posloupnosti uzavírání těchto smluv spatřovat návaznost. Předně byly dne 1. 8. 2016 uzavřeny tři samostatné smlouvy (zajištění průzkumů pro projektovou dokumentaci, zajištění inženýrské činnosti související s projektovou dokumentací pro územní řízení a vypracování projektové dokumentace pro územní řízení). Dne 17. 3. 2017 uzavřel obviněný smlouvy o dílo na zpracování projektové dokumentace včetně provedení veškeré inženýrské činnosti a zajištění územního rozhodnutí/souhlasu a stavebního povolení/souhlasu s ohlášením stavby. O pět měsíců později, dne 23. 8. 2017 obviněný uzavřel smlouvu na vypracování rozšířeného stavebně-historického průzkumu oblasti Betlémská čtvrť a konečně dne 12. 7. 2018 došlo k uzavření smlouvy na zpracování projektové dokumentace dopravního značení.
39. Dle komentářové literatury časová souvislost není přesně definována zákonodárcem pravděpodobně zcela záměrně, jelikož takové pojetí je s ohledem na rozličnost možných plnění prakticky neurčitelné. *„Jde současně o propojení s bývalým prvkem předvídatelnosti (záměru) potřebného plnění: neboli zda je zadavateli zřejmé, zda a nakolik jednotlivá plnění, která tvoří funkční celek, jsou součástí jednoho celkového projektu či záměru, který je například jen administrativně (či z důvodu financování) rozdělen na více etap. Časovou souvislostí v tomto pojetí tak může být jak doba několika dnů či týdnů, tak i doba několika měsíců a let (například v případě plánované výstavby areálu či postupného zpracování jednotlivých stupňů projektových dokumentací).“* (DVOŘÁK, David, MACHUREK, Tomáš, NOVOTNÝ, Petr, a kol. *Zákon o zadávání veřejných zakázek. 1. vydání.* Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2017, s. 114.).

Dle autorů tohoto komentáře pak platí, že prvek časové souvislosti bude třeba vykládat zejména s ohledem na úmysly a informace zadavatele jemu dostupné v okamžiku zahájení zadávacího řízení (tamtéž s. 114).

40. Ve shodě s Úřadem konstatuji, že pro naplnění časové souvislosti jsou určující především dohodnuté lhůty plnění a další časové souvislosti spojené s plněním či s jednáním stran obecně, přičemž klíčové jsou také termíny uzavření smluv. Pro shledání časové souvislosti není nezbytné, aby se jednotlivé termíny plnění či termíny uzavření smluv shodovaly. Časovou souvislost lze dovodit i při jejich odstupu nejen v řádu dnů či týdnů, ale v odůvodněných případech i v rámci měsíců (k tomu srov. rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 30 Af 53/2015-184 ze dne 26. 7. 2017). Předseda Úřadu v rozhodnutí č. j. ÚOHS-R0103/2019/VZ-22346/2019/323/PBI ze dne 13. 8. 2019 konstatoval, že *„časová souvislost může v určitých případech činit i několik let, zejména pokud bude prokázáno, že zadavatel již v okamžiku zahájení první veřejné zakázky věděl či alespoň mohl důvodně předpokládat, že bude následně zadávat plnění (veřejnou zakázku), které s první veřejnou zakázkou tvoří jeden funkční celek...“* Zároveň je zřejmé, že i v případě, kdy by zadavatel zadal všechna poptávaná plnění v rámci jedné veřejné zakázky, dodavatel by postupoval v jednotlivých krocích – postupně, neboť jednotlivé fáze na sebe navazují. Mezi samotnými fázemi by tedy byly časové mezery i v takovém případě.
41. Obviněný uvedl, že Úřad napadené rozhodnutí nezaložil na důkazy podloženém skutkovém stavu, ale na pouhé domněnce. Tímto postupem pak dle názoru obviněného Úřad porušil základní zásady aplikovatelné v rámci trestního práva, které lze aplikovat i v rámci správního trestání (např. presumpce neviny, zásada *in dubio pro reo* aj.).
42. Nejdříve je třeba odmítnout názor obviněného, že Úřad nedostatečně podložil důkazy skutkový stav a rozhodoval pouze na základě určité domněnky. Z obsahu odůvodnění napadeného rozhodnutí lze seznat, z jakých důkazů a skutkových zjištění Úřad vycházel. V tomto ohledu lze odkázat zejm. na smlouvy, faktury a objednávky související s přezkoumávanými veřejnými zakázkami, které jsou součástí správního, resp. podnětového spisu. Obviněný zastává zcela logicky opačný názor než Úřad a snaží se tvrdit, že vlastně období cca 24 měsíců je již dostatečně dlouhé, aby časová souvislost nebyla shledána, příp. se snaží tvrdit, že nelze najít časovou souvislost, protože se veřejné zakázky 1 – 3 zadávaly podle jiného zákona než veřejné zakázky č. 4 – 6. Obviněný též argumentuje v tom smyslu, že v roce 2016 nevěděl a ani vědět nemohl, že v budoucnu bude poptávat veřejné zakázky, které se na sebe věcně a místně navazují a jsou spolu propojeny i v rámci funkční souvislosti.
43. Úřad ke svému výroku o vině došel na základě řádně zjištěného skutkového stavu a bez důvodných pochybností. V situaci, kdy Úřad má za zcela prokázané, že se obviněný dopustil přestupku a nemá žádné pochybnosti o vině obviněného, nebyl z jeho pohledu důvod uplatnit zásadu *in dubio pro reo*. Po posouzení věci tak k této námitce uvádím, že Úřad postavil své závěry na objednávkách jednotlivých plnění a nabídkách, textaci smlouvy, vzájemné souvislosti poptávaných plněních a dovodil potřebnou funkční i časovou souvislost. Zásada presumpce neviny se samozřejmě ctí i ve správním řízení, stejně jako v trestním řízení, a to až do vydání pravomocného rozhodnutí/rozsudku. Avšak ani v řízení o rozkladu nebylo po posouzení napadeného rozhodnutí a podkladů, ze kterých Úřad vychází, důvodů tuto zásadu uplatnit.

44. Skutečnost, že ke konci roku 2016 obviněný stále nevěděl (jak sám tvrdí), že bude poptávat v dalších měsících další plnění, nemusí být nutně rozhodná, pokud lze dospět k závěru, že obviněný uvedené vědět mohl a také s ohledem na okolnosti případu vědět měl. Při porovnání předmětu jednotlivých veřejných zakázek lze dospět k závěru, že veřejné zakázky č. 1 – 3 (a jejich splnění) jsou předpokladem pro zadání veřejné zakázky č. 4. Na druhou stranu veřejná zakázka č. 6 nemohla být zadána a její předmět plnění dodán před realizací veřejné zakázky č. 4. Jednotlivé veřejné zakázky jsou tedy mezi sebou provázané, příp. i navzájem na sebe navázané.
45. Z nabídek dodavatele TaK Architects s.r.o. částí nazvaných *předmět nabídky, doba zpracování a nabídková cena* k jednotlivým veřejným zakázkám lze rozoznat, že tento rozčlenil poskytované plnění až do 9 fází souvisejících s projektovými pracemi. K tomu je nutno dodat, že dodavatel TaK Architects s.r.o. v některých nabídkách nestanovil všech 9 fází a v některých nabídkách nebyly uvedeny všechny fáze – některé byly vynechány a v některých nabídkách bylo méně fází.
46. Předmět nabídky k veřejné zakázce č. 1 dodavatel TaK Architects s.r.o. přiřadil k fázi 1 – *Příprava zakázky* – který je dle přílohy k nabídce k veřejné zakázce č. 1 vymezen tak, že jde o tyto průzkumné a přípravné práce: *geologický průzkum podloží, zajištění podkladů od správců sítí a případný doplňkový průzkum uložení sítí, stavebně-historický průzkum, dendrologický průzkum, archeologický průzkum a geodetické zaměření pozemku*.
47. Předmět nabídky k veřejné zakázce č. 2 dodavatel TaK Architects s.r.o. přiřadil k fázi 3 – *Dokumentace pro územní řízení – inženýrská činnost* – který je blíže vymezen následujícím způsobem: *stanoviska DOSS* (pozn. předsedy Úřadu: dotčených orgánů státní správy), *zpracování požadavků do DUR* (pozn. předsedy Úřadu: dokumentace pro územní řízení) a *zajištění územního rozhodnutí*.
48. Předmět nabídky k veřejné zakázce č. 3 dodavatel TaK Architects s.r.o. přiřadil k fázi 3 – *Dokumentace pro územní řízení* – který je blíže vymezen následujícím způsobem: *stanoviska DOSS* a *dokumentace pro OV P1 (po zpracování požadavků DOSS; pozn. předsedy Úřadu: odbor výstavby)*.
49. Předmět nabídky k veřejné zakázce č. 4 dodavatel TaK Architects s.r.o. přiřadil k fázi 4 – *Dokumentace pro stavební povolení* – který je blíže vymezen následujícím způsobem: *dokumentace DSP* (pozn. předsedy Úřadu: dokumentace pro stavební povolení) a *související inženýrská činnost*; dále jej přiřadil k fázi 5 – *Dokumentace pro provedení stavby, výkazy výměr* – který je blíže vymezen následujícím způsobem: *architektonicko-stavební část, statika, doprava, voda, kanalizace, elektro, sadové úpravy, profesní části, ostatní, výkazy výměr a kompletace*.
50. Předmět nabídky k veřejné zakázce č. 5 dodavatel TaK Architects s.r.o. přiřadil k fázi 1 – *Stavebně historický průzkum*.
51. Předmět nabídky k veřejné zakázce č. 6 dodavatel TaK Architects s.r.o. přiřadil k fázi 5 – *Dokumentace pro provedení stavby, výkazy výměr* – který je blíže vymezen následujícím způsobem: *doprava – projekt značení, zajištění souhlasu OD Praha 1* (pozn. předsedy Úřadu: odbor dopravy)) a *podklady pro stavbu*.

52. Již v rámci prvních tří zakázek je zřejmé, že jejich účelem je příprava projektové dokumentace a zajištění inženýrské činnosti pro účely územního řízení s cílem vydání územního rozhodnutí. Tyto zakázky byly zadány vybranému dodavateli ve stejný den. Tvrzení zadavatele, že šlo pouze o posouzení, „*zdali bude v budoucnu možné a účelné rekonstrukci veřejných prostranství v dané oblasti provést*“, neodpovídá skutečnosti. Vydání územního rozhodnutí není podstatné pro posouzení toho, zda je účelné rekonstruovat určitý veřejný prostor, to je na uvážení zadavatele a nelze si představit, že by v situaci, kdy jde o prostranství v centru města, bylo možné rozhodnout, že to účelné není, a proto bude dané území ponecháno „ladem“. Úvahy zadavatele se zcela jistě mohou ubírat směrem k tomu, zda je rekonstrukce nezbytná v dané době, či zda je možné ji odložit a jakým způsobem by měla proběhnout. Nelze však tvrdit, že žádost o vydání územního rozhodnutí je jistým průzkumem stavu o tom, zda je účelné rekonstrukci vůbec provést. Naopak je to právě příprava na provedení rekonstrukce samotné, která již může později proběhnout na základě stanovisek dotčených orgánů státní správy a na jejich základě je pak zpracovávána dokumentace pro stavební povolení. Je tedy zřejmé, že již první kroky zadavatele byly přípravou na budoucí zakázky. Stavební řízení navazuje na územní řízení, ve kterém stavební úřad posuzuje soulad záměru s územním plánem z hlediska urbanistického a z hlediska ochrany životního prostředí. Může se také stát, že stavební řízení proběhne společně s řízením územním. Cílem obviněného tedy samozřejmě bylo získat územní rozhodnutí i stavební povolení (případně územní souhlas a souhlas s ohlášením stavby, což jsou instituty představující výjimku z územního a stavebního řízení viz § 96 a násl. zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v platném znění (dále jen „**StZ**“) a § 105 a násl. StZ).
53. Čtvrtá veřejná zakázka byla zadána cca po 7,5 měsících od zadání prvních tří veřejných zakázek, na zpracování průzkumu pro projektovou dokumentaci, zajištění inženýrské činnosti pro dokumentaci pro územní řízení a vypracování projektové dokumentace pro územní řízení, které jsou provázány právě se smlouvou o dílo. V objednávkách k veřejným zakázkám č. 1 – 3 byly stanoveny tyto termíny plnění: 1) 30. 9. 2016, 2) 25. 11. 2016 a 3) 31. 10. 2016. Od určených termínů plnění tedy k zadání veřejné zakázky č. 4 uplynulo cca 4; 4,5; resp. 5 měsíců.
54. Časová souvislost je dána nejen závislostí jednotlivých kroků, které vedly obviněného od plánu/záměru přes územní rozhodnutí až ke stavebnímu povolení, ale i skutečností, že územní rozhodnutí či územní souhlas se vydávají zásadně na dobu 2 let (územní souhlas maximálně dva roky a nesmí být prodlužován, územní rozhodnutí max. na pět let viz § 93 odst. 1 StZ). Jakkoliv tedy obviněný uvádí, že neměl v plánu další zakázky realizovat, nejví se jeho argumentace reálnou, neboť je to dáno samotnou podstatou, posloupností a provázaností jednotlivých kroků při územním plánování, územním řízení a stavebním řízení.
55. Nemám tak pochyb o tom, že obviněný mohl vědět (mohl předvídat) nutnost zadat veřejné zakázky č. 4 – 6 v situaci, kdy se rozhodl zadat veřejné zakázky č. 1 – 3. Jistota skutečné realizace samotné rekonstrukce může záviset na řadě dalších okolností, včetně finančních možností zadavatele, nelze však tvrdit, že nebylo možné předvídat potřebu všech uvedených zakázek, a to i za situace, kdy zadavatel uznává, že tvoří jeden funkční celek.
56. Jinými slovy obviněný měl v této situaci zadat veřejné zakázky č. 1 – 6 v některém z v úvahu připadajících druhů zadávacích řízení uvedených v § 3 zákona, neboť mu na základě jeho záměru a posloupností jednotlivých kroků, které vyžaduje územní plánování a územní řízení,

mělo být zřejmé, že ke zdárnému dokončení cíle, tedy přípravy projekční fáze realizace rekonstrukce, musí zadat všechny jím postupně zadané veřejné zakázky (viz např. rozhodnutí předsedy Úřadu sp. zn. ÚOHS-R0204/2020/VZ, č. j. ÚOHS-01571/2021/162/PJe ze dne 19. 1. 2021, kde je uvedeno, že „[p]osuzování časové souvislosti slouží totiž především k tomu, aby mohl Úřad co možná nejpřesněji určit, zda již v okamžiku zadávání jedné veřejné zakázky musel zadavatel prokazatelně vědět, případně při řádné péči o jím svěřenou agendu důvodně tušit, že bude v dané věci potřeba zadávat rovněž další úzce související zakázku, potažmo zakázky“). Současně obviněný neuvádí žádné důvody, pro které by mohl důvodně spoléhat na to, že cena takto provedených prací nepřekročí limit zákonem pro zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení (VZMR).

57. Důvodová zpráva k § 18 zákona uvádí, že zákon oproti předchozí právní úpravě nestanoví výslovný zákaz dělení předmětu veřejné zakázky, a to z důvodu, že dělení veřejných zakázek není obecně zakázáno, ale novými evropskými směrnici spíše podporováno. Nesmí však dojít k situaci, že by zadavatel rozdělením předmětu veřejné zakázky postupoval v mírnějším režimu, což je vyjádřeno v § 18 odst. 2 zákona. Důvodová zpráva dále uvádí, že: *„Do předpokládané hodnoty se tak musí zahrnout hodnota všech plnění, která tvoří jeden funkční celek a jsou zadávána v jedné časové souvislosti. Koncept jedné veřejné zakázky vychází z dosavadní judikatury, dle které je za jednu veřejnou zakázku považováno plnění, které spolu souvisí, a to na základě funkčních (věcných a místních) a časových hledisek. Podle § 18 odst. 1 a 2 je tedy nadále zakázáno věcně rozdělit předmět veřejné zakázky za účelem obcházení zákonem stanovených limitů (zejména pro nadlimitní veřejnou zakázku, podlimitní veřejnou zakázku, veřejnou zakázku malé rozsahu).“*
58. Zákon obviněnému tedy nezakazuje dělit předmět veřejné zakázky na části (srov. § 18 zákona). Nicméně předpokládaná hodnota musí být vždy dána součtem všech těchto od sebe oddělených částí. V daném případě je nutno s ohledem na § 16 odst. 5 zákona vycházet z předpokládané hodnoty k okamžiku zadání. Z jednotlivých objednávek č. 1, 2, 3, 5, 6 a smlouvy o dílo vyplývá, že jejich celková hodnota činí 2 588 500 Kč bez DPH. Pokud tedy obviněný chtěl činit jednotlivé kroky postupně, podle zhodnocení jeho možností v daném okamžiku (finančních, stavební připravenosti atd.), mohl využít výše popsané možnosti, což však neučinil.
59. Pokud obviněný uvádí, že cílem prvních tří zakázek bylo pouze zajištění průzkumných prací pro posouzení dalšího postupu, pak takovému tvrzení obsahově odpovídá pouze zakázka č. 1. Pokud však ve stejný den byly uzavřeny i smlouvy na zakázky č. 2 a 3, nelze s jeho tvrzením souhlasit.
60. Mám tedy za to, že z provedeného dokazování bylo dostatečně zjištěno, že mezi jednotlivými zakázkami existuje funkční souvislost, což obviněný ani nerozporuje a jsou spojeny i souvislostí časovou.
61. Obviněný dále uvedl, že Úřad neprovedl žádné dokazování konkrétních prokazatelných záměrů obviněného, které existovaly v roce 2016, což odporuje požadavkům dřívějšího rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S0112/2019/VZ-14495/2019/511/MCh.
62. K této dílčí námitce uvádím, že v odkazovaném rozhodnutí se jednalo o výměnu střešní krytiny na školní budově v roce 2008 a 2019. Navrhovatel zde tvrdil, že veřejná zakázka zadávaná v roce 2019 se měla sečíst s veřejnou zakázkou z roku 2008. Úřad v odkazovaném rozhodnutí

konstatoval, že výměna střešní krytiny školní budovy, jež byla provedena v roce 2008, není v časové souvislosti s nyní šetřenou veřejnou zakázkou, neboť se u těchto plnění neshoduje doba jejich realizace ani doba jejich „zadání“, časově na sebe nenavazují, ani nelze důvodně předpokládat, že by zadavatel v roce 2008 reálně mohl závazně a konkrétně plánovat, že o 11 let později bude opět provádět výměnu střešní krytiny a ostatně ani navrhovatel na podporu svého tvrzení žádný takový důkaz Úřadu nepředložil či nenavrhl.

63. V nyní posuzovaném případě není časový rozestup mezi zakázkami 11 let, ale pouze cca 24 měsíců. Nadto se jedná o služby na sebe navazující a vzájemně propojené, zatímco v odkazovaném rozhodnutí se v rozmezí 11 let vyměnila část střešní krytiny školní budovy. Zadavatel v odkazovaném případě neměl žádné informace o tom, jak dlouho část střešní krytiny na školní budově vydrží, než ji bude třeba rovněž vyměnit. Výměna části střešní krytiny v roce 2008 není časově provázána s typově stejnou veřejnou zakázkou po 11 letech, ve které měl zadavatel v úmyslu jinou část střechy rovněž nechat vyměnit. Postup Úřadu tak není rozporný s postupem v odkazované veřejné zakázce.
64. Veřejné zakázky č. 1 – 6 představují dohromady podlimitní veřejnou zakázku na služby ve smyslu § 14 odst. 2 zákona, neboť celková předpokládaná hodnota přesahuje finanční limit 2 000 000 Kč stanovený v § 27 písm. a) zákona pro veřejné zakázky malého rozsahu na služby a současně nedosahuje finančního limitu pro nadlimitní veřejné zakázky dle § 25 zákona.¹ Zadavatel tak nepostupoval v souladu se zákonem, když podlimitní veřejnou zakázku, jejíž předmět je vymezen plněními realizovanými na základě smluv k šesti veřejným zakázkám, nezadával s ohledem na její celkovou předpokládanou hodnotu v některém z v úvahu připadajících zadávacích řízení dle § 3 zákona, nýbrž jednotlivě jako veřejné zakázky malého rozsahu.
65. Postup zadavatele mohl ovlivnit výběr dodavatele, neboť nelze vyloučit možnost, že pokud by postupoval při zadávání předmětné veřejné zakázky dle zákona, mohl obdržet další nabídky od jiných dodavatelů, kteří mohli obviněnému nabídnout výhodnější plnění.

K výrokům II a III

66. Podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona se zadavatel dopustí přestupku tím, že nedodrží pravidla stanovená tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky nebo pro zvláštní postupy podle části šesté, přičemž tím ovlivní nebo může ovlivnit výběr dodavatele nebo výběr návrhu v soutěži o návrh, a zadá veřejnou zakázku, uzavře rámcovou dohodu nebo se soutěž o návrh považuje po výběru návrhu za ukončenou.
67. Za přestupek uvedený ve výroku I napadeného rozhodnutí uložil Úřad výrokem II obviněnému pokutu ve výši 70 000 Kč. Pokutou a jejím zdůvodněním se Úřad zabýval v bodech 106 – 125 odůvodnění napadeného rozhodnutí.
68. Považuji za vhodné zdůraznit, že obviněný proti výroku II výslovně nebrojí, tj. nenapadá výši pokuty ani zohlednění či nezohlednění přitěžujících či polehčujících okolností, promlčení atp. Obviněný argumentuje v tom ohledu, že neporušil žádné ustanovení zákona, takže z logiky věci nemohl spáchat přestupek a nelze mu uložit pokutu za jednání, které není v rozporu

¹ Limit dle nařízení vlády č. 471/2017, kterým se mění nařízení vlády č. 172/2016 Sb., o stanovení finančních limitů a částek pro účely zákona o zadávání veřejných zakázek činí 5 944 000 Kč pro zadavatele dle § 4 odst. 1 písm. d) zákona.

se zákonem. Ačkoliv tedy obviněný výrok II napadeného rozhodnutí nenapadá výslovně, přezkoumal jsem jeho zákonnost a správnost.

69. Úřad v odůvodnění výroku II napadeného rozhodnutí posoudil nejdříve otázku promlčecí doby přestupku, poté stanovil horní hranici pro uložení pokuty. Následně Úřad zohlednil přitěžující a polehčující okolnosti a povahu a závažnost spáchaného přestupku včetně intenzity zásahu do právem chráněného zájmu. Úřad pokutu uložil v zákonném rozmezí.
70. Úřad zohlednil i ekonomickou situaci obviněného ve vztahu k výši uložené pokuty, neboť i pokuta v minimální výši může být za splnění určitých okolností pokutou nepřiměřenou a vzhledem k okolnostem případu i „nespravedlivou“. Úřad zohlednil rozpočet obviněného na rok 2021, kdy obviněný kalkuluje v roce 2021 s příjmy ve výši 805 300 000 Kč.² Vzhledem k výši finančních prostředků, se kterými obviněný hospodaří, nelze pokutu uloženou v této výši považovat za likvidační ani za nepřiměřeně zasahující ekonomickou podstatu obviněného.
71. Se zdůvodněním výroku II napadeného rozhodnutí se zcela ztotožňuji a nemohu těmto úvahám Úřadu nic vytknout.
72. Konstatuji, že jsem žádné pochybení Úřadu při ukládání pokuty neshledal, a proto zde nenacházím žádný důvod pro eventuální moderaci výši pokuty. Pokuta ve výši 70 000 Kč byla stanovena v souladu se zákonem a mám za to, že v této výši plní spíše svoji výchovnou, nikoli represivní funkci.
73. Stejným způsobem jsem přezkoumal i zákonnost napadeného rozhodnutí v části odůvodnění výroku III. Úřad se výrokem III napadeného rozhodnutí zabýval v bodech 126 - 131 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Konstatuji, že jsem žádné pochybení Úřadu při zdůvodnění výroku III napadeného rozhodnutí neshledal.

Shrnutí

74. S ohledem na vše výše uvedené a po přezkoumání rozhodnutí Úřadu, jsem dospěl k závěru, že Úřad rozhodl správně, když výrokem I rozhodl tak, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel pravidlo stanovené v § 2 odst. 3 zákona, když podlimitní veřejnou zakázku, jejímž předmětem je plnění vyplývající z šesti smluv uvedených v bodě 2 odůvodnění tohoto rozhodnutí spočívající v projekčních pracích (průzkum a vypracování projektové dokumentace v různých stupních a fázích) a výkonu související inženýrské činnosti v souvislosti s rekonstrukcí veřejných prostor v oblasti tzv. Anenského trojúhelníku a rekonstrukcí Anenského náměstí, tedy úplatné poskytnutí služeb ve smyslu § 14 odst. 2 zákona, které tvoří jeden funkční celek, a které je zadáváno v časové souvislosti, s předpokládanou hodnotou přesahující finanční limit dle § 27 písm. a) zákona zakládající povinnost zadat veřejnou zakázku v zadávacím řízení, zadal bez provedení některého z v úvahu připadajících druhů zadávacích řízení uvedených v § 3 zákona, přičemž tím mohl ovlivnit výběr dodavatele, a na předmět plnění veřejné zakázky uzavřel shora uvedené smlouvy.
75. Na závěr sděluji, že se Úřad v napadeném rozhodnutí vyjádřil ke všem relevantním námitkám, proto nemohl zatížit své rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti.

² Dostupného na: <https://www.praha1.cz/mestska-cast/rozpocty-a-dotace/rozpocet-mestske-casti/> – pozn. Úřadu

VI. Závěr

76. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
77. Vzhledem k výše uvedenému, jsem rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1, ve spojení s § 152 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

městská část Praha 1, Vodičkova 681/18, 110 00 Praha – Nové Město

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy